

24.
ergo sicut salmentariorum mythus pugnatorum haec et
horat' nō pmo cōfātā dū. Aut fugac' uticom aut
metus muteris uiderem. Quisquis ego. mō que ex
adūlo ducē fici. Hęc uba si persij adquibet poetā
laudis cupido. et hoc dic. at tu que i' hec libro
affatu silam aduersari qui in obies i' sit i' por
tunū audi. i' mita et comita exclamatio qm
pote nō rūḡ recto s̄mōe ex scenaſ ſob laqm
tur ſuſtinacij pſonaſ ſpā. aut alipnoz hōmūz ū
ba it terponit ideo tu que i' duxi ex drācte et ea
nō i' diuſat pſonā quā abuſio i' duxi alarma naſ
vante. Non ego cū ſēb ſi forte quid aptuſeſit.
Quando hec inim aux eſi quid tñ aptuſeſit
laudari metua. Oido v̄ nō ego laudari metua
etiam ego dico fauore appetendū cē et gratum
ſuerisbꝫ laudalibꝫ exaltat. Si forte aliquad
i' menueſet i' meſ ſeſibꝫ gntofu qd i' ino con
tingit. nō frugio laude cū ſēb. Quando hec inim
auxē. translatio aſtūte que dī ſeſtātimo
anno colorē uenetiū h̄c que oſ odorifernyres col
liger et ſibi ipas p̄ouat. inox aut ut ſol occidere
ſe flāmī ſponit et cū ſol omni cept de cincubus
ſing cū ſole naſcēt et hoc p̄ ueritati dicit inā
auem quā uadem p̄ ſt̄ loq̄ tēpns et hoc uere
tunde per ſeu rato ſe cōmodē dicit de ſitk̄ ſeu ſe

License: [public_domain](#) – Cambridge, MA, Harvard University, Houghton Library, MS Lat 137, f. 27r – Noted liturgical fragments
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-avmm/9235/68468>)